

Wie wonen er in De Armen de Poth?

Willem Wernsen.
FOTO'S WILLEM WERNSEN

Theo de Man in zijn woning in De Armen de Poth, achter zijn laptop.

Niels en Joke van Woudenberg aan tafel, bezig met hun hobby's, zoals maquettes maken.

AMERSFOORT

Het hofje De Armen de Poth is geliefd bij Amersfoorters en toeristen. Maar de bewoners van het bekende hofje zijn voor velen onbekend. Fotograaf Willem Wernsen (62) maakte de fotoserie Hofleven: wonen in de Poth.

RACHEL VAN KOMMER

De fotoserie is een intieme inkijk in

het leven van de bewoners van de kleine, historische huizen aan De Armen de Poth in de wijk Kruiskamp. Het hofje ontstond in de middeleeuwen toen Amersfoortse broeders voor zieken zorgden. In hun oven bakten ze Pothbrood dat werd uitgedeeld aan de armen. In zwart-wit zijn twintig bewoners van het hofje aan tafel, door het raam, met huisdier of bezig met een hobby in hun omgeving gefotografeerd.

Het begin van deze serie voert verder terug, toen Willem Wernsen dertig jaar geleden besloot een serie te maken over de inwoners van de wijk Leusderkwartier, zittend in hun huiskamer, in hun favoriete stoel. Werkzaam in de slagerij van zijn schoonvader aan de Woestijgerweg kwam hij bij de mensen binnen en raakte gefascineerd door de combinatie van mensen en hun interieur. Dat resulteerde in de intieme serie Beautiful People, dat later ook in boekvorm verscheen.

Amersfoorter Wernsen noemt zichzelf dan ook een mensenfotograaf. Als internationaal fotograaf legde hij op veel plekken in de wereld mensen in hun omgeving en op straat vast. „Karakteristieke mensen portretteren in tijdloze documentaire-achtige zwart-wit foto's. Dat vind ik mooi. Daar straalt een zeggingskracht en een rust vanuit. Je wordt naar de essentie getrokken.”

Wernsen was te gast bij de opening van de Rochuskapel, het oudste gebouw op het terrein van De Armen de Poth. Zo kwam hij in contact met de regenten van de stichting. „Ze zeiden: we hebben veel foto's, ook van vroeger, van de gebouwen, het hofje, het broodbakken en de regentenkamer, maar we hebben bijna geen foto's van de bewoners. De Armen de Poth draait nou juist om wie er achter de ramen en deuren van de

kleine huisjes wonen.”

De 'binnenvader' van het hofje organiseerde een bijeenkomst om het project van Wernsen bij de bewoners te introduceren. „Een man wilde direct meedoen, Wim Denie. Hij was zelf ook fotograaf en werkte met een oud toestel.” Wernsen moest langzaam het vertrouwen van de bewoners winnen. „Uiteindelijk heeft de helft van de bewoners meegedaan en dat vind ik heel bijzonder. Zij hebben mij toegelaten in hun huis, koffie en koek gegeven en ik heb een inkijk in hun leven gekregen. Ze waren gastvrij, gezellig, gemoedelijk en hadden een erg warme inrichting in hun huizen. Bij sommige zag je zelfs nog waar de oude bedstee heeft gestaan.”

De gesprekken met de bewoners waren zo bijzonder dat Wernsen op het idee kwam bij de foto een geluidsfragment van het gesprek op te nemen. „Dat is een heel bijzonder resultaat geworden.”

Met de een sprak Wernsen over het maken van maquettes, een 90-jarige bewoner liet hem zien hoe ze iedere week al het koper poetst, een ander won de titel buurman van het jaar in de gemeenschap door zijn werkzaamheden in de tuin, twee buurvrouwen die beste vriendinnen werden en een Hongaarse bewoner die over de oorlog vertelde. „Het waren mooie ontmoetingen. Ik werd er soms stil van.”

De expositie is vanaf vandaag te zien in de binnentuin van De Armen de Poth als onderdeel van 033Fotostad. In het internationale kunstmagazine Visions Libres wordt ook stilgestaan bij de expositie.